

Vrede zij met U¹

Alle brieven van Paulus beginnen met:

‘Genade zij jullie en vrede van God, onze Vader, en van de Here Jezus Christus.’

Ja, zal je zeggen, ik begin ook altijd mijn brieven met zo’n soort zin, zo van: Hoe gaat het met jullie? Met mij is alles goed.

Denk je dat Paulus zo maar uit gewoonte zijn brieven op deze wijze begint, of zou hij er toch wat meer mee bedoelen?

Voor mij staat dat vast, want het is niet zomaar een vrome wens van Paulus, maar een *doorleefde* **genade** en **vrede**, waar wij geen flauw benul van hebben, omdat wij, evenals de gelovigen in zijn tijd, vaak in **onvrede** leven. Vrede is niet een vanzelfsprekendheid. Kijk maar om je heen. Overal is onvrede. Gewoon in het dorp of in de wijk waar je woont, overal hoor je klagen over van alles en nog wat.

Naar het wereldgebeuren hoef je al helemaal niet te kijken. Er wordt ontzettend veel gepraat over vrede, maar voorlopig is het één grote janboel. Dit is ook volledig naar het woord want in 1 Thessalonicenzen 5:3 staat immers: *‘Wanneer zij echter zeggen: ‘vrede en zekerheid’, staan zij zelf bij een onvermoede totale ineenstorting ...’* (CV)

De wereld kan de mond wel vol hebben van vrede, maar zal die nooit en te nimmer door eigen gerechtigheid kunnen bewerken. Hieraan moeten wij dan ook geen voorbeeld nemen.

Het gaat erom of vrede **functioneert** in ons persoonlijke leven van elke dag, zoals ons dit vanuit Gods woord geleerd wordt.

Helaas schieten wij allen op een voor ons desastreuze manier te kort. Wij willen wel vrede houden met alle mensen, maar ook net als de wereld op een menselijke/vleselijke manier: als de broeder vrede houdt met ons, houden wij ook vrede met de broeder. Wij houden ons bezig met vriendsjespolitiek. Zo werkt het dus totaal niets uit.

¹ ‘Vrede zij met U’ is een onderwerp dat deel uitmaakt van brief 16 uit Brieven aan Anne.

Paulus draait, zoals gebruikelijk, al het menselijk denken om en begint zijn brieven niet met het woord **vrede** en pas daarna **genade** zij met jullie – op de manier, waarop dat er in de wereld aan toegaat, zo van jullie moeten eerst ophouden met jullie geweld en dan zullen wij het ook doen. Nee, Paulus begint met diegenen die zich geroepen weten tot het lichaam van Christus en zonen zijn van de levende God. Dus niet wijzen naar een ander, maar wijzen naar jezelf.

‘Vrede is gebaseerd op **genade**’ en dat is de reden dat Paulus met **genade** begint, want vrede is onmogelijk als je niet begrijpt wat genade inhoudt. En dat is voor ons al moeilijk genoeg, want wij willen altijd nog dat de broeder eerst genade betoont en dan zullen wij er nog eens over nadenken of wij dat dan ook zullen doen.

Wij komen er gewoon niet toe om zelf de minste te zijn en een ander als eerste genade te betonen, waardoor automatisch **de vrede van God** ons deel zou kunnen worden.

Genade betonen noch vrede ervaren zijn echter zaken die wij niet vanuit onszelf kunnen bewerkstelligen, want het gaat hier om genade en vrede **van** God, onze Vader en van onze Here Jezus Christus, die deze **VREDE** voor 100 % bezitten en in genade aan ons kunnen schenken.

Romeinen 15:13 geeft duidelijk aan, dat alleen de God van de verwachting ons kan vervullen met **vreugde** en **vrede** in het geloven, zodat wij zouden kunnen overvloeien in de verwachting door de kracht van de geest, de heilige.

Dat is ook volkomen logisch, want als je je niet druk hoeft te maken over alles waardoor je in onvrede bent en met wie je in onmin leeft, dan valt er als het ware een last van je af en blijft er alle tijd over om je bezig te houden met je verwachting te midden van de hemelingen en de dingen die boven zijn. ^{Kol.3:1}

Vreugde vóór het woord ‘vrede’ geeft al aan, dat vrede voortkomt uit een innerlijke rust in alle omstandigheden, want echte vreugde kan niet bestaan zonder een totale overgave aan God, onze Vader, inclusief al het lijden en alle problemen, die Hij op onze weg brengt.

Galaten 5:22 – *‘De vrucht van de geest echter is: Liefde, Vreugde en Vrede ...’*, enz.

Het is geen vrucht van onszelf; je kan er niet eens je best voor doen. Je kan wel een heel goed rapportcijfer hebben voor Bijbelkennis en heel intelligent zijn, maar toch liefde, vreugde en vrede ontberen. Vanzelfsprekend komt dan de rest van de vrucht van de geest helemaal niet meer tot uitdrukking in ons leven.

Vrede ligt niet voor het grijpen, net zo min als vreugde en liefde, maar ze wordt gewekt door Gods geest. De vraag zou kunnen zijn, hoe kom ik dan aan **echte vrede**?

Het antwoord is heel simpel: door Gods woord ter hand te nemen en te bestuderen. Jezus zegt zelf in Johannes 6:63 (CV): *'De geest is het, die levend maakt, het vlees doet geen nut; totaal niets (NBG niet vertaald), de woorden, die Ik tot jullie gesproken heb, zijn geest en zijn leven.'*

Wij blijven maar met ons vlees tegen ander vlees strijden, hoewel Jezus toch duidelijk zegt, dat het vlees geen nut heeft en om er de nadruk op te leggen, zegt HIJ er nog achteraan 'totaal niets'.

Waarom laten wij ons toch iedere keer weer door de tegenstander verleiden om te reageren op allerlei aanvallen op ons vlees, terwijl wij nota bene een wapenrusting hebben, bestaande uit o.a. een langschild, waar wij volledig achter kunnen gaan zitten?

Achter het langschild van geloof ^{Ef.6:16} zijn wij onaantastbaar voor de tegenstander, mede omdat wij weten, dat een mens ons totaal niets kan doen. ^{Ps.56:12 en 118:6, Hebr. 13:6}

Buiten Gods woord om bestaat er helemaal geen **leven**. Ja, natuurlijk wel vleeselijk leven, maar geen geestelijk leven. Zonder geestelijk leven ben je feitelijk dood voor God, omdat je niet met Hem in relatie staat.

Geest komt niet uit een of andere fles, zodat je kunt gaan zitten wachten tot ie eruit komt.

Gods geest is Zijn **kracht**, die onmiddellijk werkt zodra je Zijn woord ter hand neemt.

Zijn woord niet ter hand nemen kan ook, alleen dan werkt Zijn kracht ook niet in ons dagelijks leven en zullen wij blijven in een toestand van **onvrede**, hoe gelovig wij verder dan ook mogen zijn.

Je kan toch moeilijk kersen gaan plukken als je geen kersenboom hebt, of als je niet weet waar hij staat. Hoe wil je dan de vrucht van de geest, zoals **vrede**, plukken als jouw Bijbel ergens op een onvindbare plek ligt, of wél onder handbereik, maar altijd dicht?

‘De Here van de vrede zelf echter geve jullie vrede, voortdurend, op elke wijze (Grieks: tropos = wending). De Here zij met jullie allen.’
2Thess.3:16 (CV)

De Here van de vrede is als enige in staat ons voortdurend **vrede** te geven, in welke wending onze levensomstandigheid zich ook bevindt. Deze vrede kan echter niet gegeven worden, indien wij de verzen ervoor niet in praktijk brengen.

Deze praktijk wordt door ons teveel verwaarloosd, omdat wij net als de Thessalonicenzen niet willen gehoorzamen (lett.: onder-horen – je op vrijwillig basis onder het gehoorde stellen) aan de woorden die door Paulus in zijn brieven aan ons worden bekend gemaakt.

Hierin maakt hij ons duidelijk dat wij geen omgang moeten hebben met mensen die niet willen gehoorzamen. Verder geeft hij aan dat wij ze niet als ‘vijand’ moeten beschouwen, wat wij maar al te vaak doen.

Sommige mensen durven zelfs tegen andere broeders te zeggen, dat zij rechte voren moeten trekken, alsof **zij** door God zijn aangesteld als herder of leraar.

Het bij machte zijn om rechte voren te trekken is een genadegave van God en er is geen mens die ons dit kan opleggen. Toespreken (arm om iemand heen) is het enige dat wij kunnen doen en als God het niet uitwerkt, dan is dat aan Hem, want het oordeel van God is in overeenstemming met de waarheid, zie Romeinen 2:2, maar lees vooral ook het vers ervoor en de verzen erna.

Het begrip ‘rechte voren trekken’ wordt trouwens heel vaak verkeerd gebruikt. Daaraan kun je al zien dat mensen geneigd zijn iets als waarheid naar voren te brengen zonder eerst de gebruikte woorden te bestuderen, bijvoorbeeld in de blauwe en groene boeken¹.

¹ De groene boeken geven de NBG-vertaling (1951) brieven van Paulus. Per vers worden verdeeld over drie kolommen resp. een woord uit NBG-vertaling, het bijbehorende concordant vertaalde Nederlandse woord en het Griekse grondwoord gegeven.

Het blauwe boek bevat het Nederlandse concordante trefwoordenregister van de brieven van Paulus.

De boeken zijn uitgegeven door:

gemeente Eben-Haëzer, Postbus 85111, 3009 MC Rotterdam.

‘Rechte voren trekken’ kun je niet gebruiken als het om een bepaalde wandel in de Here gaat, omdat het in dit verband niet in het woord voor komt.

‘Rechte voren trekken’ staat in 2 Timotheus 2:15 (NBG): ‘... *doch rechte voren trekken bij het brengen van het woord der waarheid.*’ Het Griekse woord ‘orthotomeo’ betekent ‘**recht snijden**’ maar dan recht snijden van het woord der waarheid.

Een ander zeggen **rechte voren te trekken**, bewerkt onvrede, terwijl **recht snijden** van het Woord vrede bewerkt.

Het be- en veroordelen van mensen heeft niets te maken met *richten op Hem* (wat de juiste betekenis van ‘oordelen’ is).

Wij weten niet, waartoe God de één wel en de ander geen bepaalde genadegave toekent en waartoe Hij de één meer en de ander minder geloof schenkt. Zie Romeinen 12:3. Daarom kunnen wij ook niet zomaar tegen iemand zeggen, dat hij dit of dat zou moeten doen, omdat wij geen weet hebben van de waarheid die God hanteert.

Het gaat hier bij Paulus niet om eonisch afwenden, want dat doet God, de Vader beslist niet. Het geen omgang hebben ^{2Thess.3:14} zou als uitwerking een beschaamd maken van degene die zich ongeregeld gedraagt, moeten hebben, maar nochtans blijft het een broeder. Wij moeten van een broeder geen vijand maken, maar hem eventueel vermanen (Gr.: noutheo=**denkzin-plaatsen**). Iemand met Gods woorden – zonder vingertje omhoog, maar met arm om iemand heen – toespreken; zijn **denkzin** in de goede richting **plaatsen**.

De verandering van denkzin kunnen wij daarna met een gerust hart aan God, de Vader, overlaten.

Vrede heeft met ons **hart** te maken. Voor de wereld is dit gelijk al een lachertje: je hart, dat is gewoon een bloedpomp! Hetzelfde geldt natuurlijk voor ons bloed: de ziel in het bloed? Onmogelijk!

Wij hebben echter niet te maken met wat de wereld voor onmogelijk houdt, maar met wat God ervan zegt. Misschien is het toch beter hier wat teksten op na te slaan:

Mattheus 15:19

‘Want uit het hart komen boze overleggingen, moord, echtbreuk, hoererijs, diefstal, vals getuigenis en godslasteringen.’

Romeinen 1:21 (CV)

'... maar, God kennend, hebben zij Hem niet als God vereerd of gedankt, maar zijn zij ijdel geworden in hun doorredeningen en verduisterd in hun onverstandige harten.'

Romeinen 1:24 (CV)

'Daarom heeft God hen aan de begeerten van hun harten overgegeven, aan de onreinheid van het onteren van hun lichamen.'

Als je ziet tot welke dingen het hart in staat is, dan is het toch ontzettend belangrijk dat wij vrede in ons hart krijgen? Want alles wat in deze teksten genoemd wordt, komt ook zomaar in de gemeente voor en dit alles door het doorredenen van mensen.

Een *ongelovige* zei eens tegen mij, dat zijn scheiding en hertrouwen het niet waard geweest waren, als hij de consequenties van zijn daad (zijn zoon van tegen de dertig al achtentwintig jaar niet meer gezien) had kunnen overzien. Zijn tweede vrouw, die erbij zat gaf dit onmiddellijk toe. Zo zie je maar, dat een ongelovige de zaken soms nog beter kan overzien dan een gelovige.

Een *gelovige* broeder zei echter, dat zijn eerste huwelijk niet uit God was, maar het tweede huwelijk, voortgekomen uit zijn overspel wel. Het zenuwtrekje in zijn gelaat, wat als gevolg hiervan is ontstaan, is echter na dertig jaar nog steeds niet verdwenen, evenmin als de zeer onaangename contacten met zijn eerste vrouw.

Zij gaan volledig voorbij aan Gods geopenbaarde wil t.o.v. de gemeente, die het lichaam van Christus is, en het grote geheimenis van Christus en de gemeente, waarvan het huwelijk een afschaduwing is. Ze verwarren Gods geopenbaarde wil met Zijn verborgen bedoeling in hun leven.

Sommige gelovigen gaan dan nog een stapje verder door te zeggen dat 'Alles uit God' is. Maar als je kind, dat je hebt opgevoed met deze leuze, op latere leeftijd thuis komt en zegt: 'Ik heb vandaag bij een schermutseling iemand doodgestoken', zeg je dan ook, dat alles uit God is?

Paulus zegt in 1 Corinthiërs 6:18-20 (CV): *'Vlucht voor de hoerij! Het gevolg van zonde, die een mens doet, gaan buiten het lichaam om, met hoereren echter zondig je naar binnenin het eigen lichaam.'* Terwijl ons lichaam nota bene een tempel is van heilige geest, die wij van God hebben

ontvangen. Wij zijn dus niet van onszelf; wij zijn gekocht en zijn gebonden God te verheerlijken met ons lichaam.

Zij denken in hun ijdelheid te weten, wat Gods verborgen bedoeling met hen is, zodat zij zich nu bezig houden met het onteren van hun lichaam. God, de Vader, verheerlijken ze hier niet mee. Tegenover andere mensen halen ze God naar beneden.

Zijn zij daarom nu vijanden van ons geworden? Hoe kunnen wij het bedenken! Je hart krimpt toch immers ineen als je bedenkt, waar God hen nog meer aan kan overgeven, niet als straf, maar om tot inkeer te komen. ‘Mede-lijden’ in de goede zin van het woord is wat ons rest.

Hebreeën 4:12 (CV)

‘Want levend is het woord van God en werkzaam en scherper dan enig tweesnijdend zwaard en het dringt door tot deling van ziel en geest, alsook van gewrichten en merg, en is richter van de overleggingen en gedachten van het hart.’

Romeinen 8:27

‘Hij, die de harten doorzoekt ...’ Zie ook Openbaring 2:23 en Handelingen 15:8.

1 Thessalonicenzen 2:4

God toetst onze **harten**.

1 Corinthiërs 4:5

‘Daarom richt niets vóór de juiste tijd, totdat de Heer zou komen, Die het verborgene van de duisternis zal verlichten en de raadslagen van het hart zal openbaren. En dan zal tot een ieder de lofprijs komen van God.’

Laten wij nu niet denken, dat wij beter zijn dan degene, die de daad bij het woord voegt als het om echtbreuk gaat, want bij Mattheus 15:19 gaat het niet alleen om hoererij en echtbreuk, maar ook om diefstal, valse getuigenissen en lastering. Om het maar weer eens bij de naam te noemen: zwartwerken; niet de volle 8 uur werken voor je baas als voor de Here; negatief praten over een ander, zo van: heb je dit of dat al gehoord? en dan komt de hele ris.

Al deze dingen worden in één adem genoemd met echtbreuk en hoererij en daarom kunnen wij ons beter verre houden van beschuldigingen, oordelen en geklets over andere mensen.

Als wij toch zo nodig willen praten, laten wij dan over onszelf beginnen.
Of zien wij onze eigen balk niet meer, en zitten wij maar te gluren, of wij
bij een ander toch nog een splintertje kunnen ontdekken?
Daarom is het ook zo'n wonder van genade, dat ondanks de verlichting
van het verborgene van onze duisternis en het openbaar worden van de
raadslagen van ons hart door onze Kurios, toch een ieder van ons lofprijs
zal geworden van God. ^{1Cor.4:5}

Een verwachting als deze bewerkt **vrede** van het **hart**. En dat is nu precies,
wat God, onze Vader ons nu al om niet wil schenken.

Ruud

(Slot van 'Vrede zij met u' volgt.)